

РЕШЕНИЕ

№ 196

гр. Варна, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Росица Сл. Станчева
Юлия Р. Бажлекова

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Юлия Р. Бажлекова Въззивно гражданско дело № 20233000500403 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по въззивна жалба на П. С. И. срещу решение № 175 от 23.06.2023 година на Окръжен съд – Шумен, постановено по гр. д. № 578 по описа за 2022г., в частта, с която е отхвърлен предявения от нея срещу Община Шумен иск за заплащане на сумата от 20 000лв., представляваща разликата между присъдено обезщетение от 10 000лв. до претендираното обезщетение от 30 000лв. за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от травматични увреждания, причинени в резултат от падането ѝ след спъване на повдигната тротоарна плочка от пешеходната зона на площад „О.“ в гр. Ш. на 07.11.2022г., на основание чл.49 ЗЗД.

В жалбата се твърди, че решението на първоинстанционния съд в обжалваната част е неправилно и необосновано. Излага се, че определеният размер на обезщетението за неимуществени вреди не съответства на критерия за справедливост по чл.52 ЗЗД и е в противоречие с трайно установената съдебна практика за определяне на справедлив размер на обезщетението по аналогични случаи. Съдът не е отчетел всички доказани по делото претърпени неимуществени вреди, икономическата обстановка и общественото възприятие за справедливост към момента на увреждането. Не са взети предвид установените по делото обстоятелства, че травматичните увреждания са се отразили негативно на физическото и емоционално състояние на въззивницата, като са довели до трайни последици и възстановяването е отнело повече от 6 месеца. Не са отчетени интензитетът и продължителността

на претърпените болки и страдания, както и настъпилите усложнения. Отправено е искане за отмяна на решението в обжалвана част и за постановяване на друго, с което искът да бъде уважен в предявения размер. Претендира присъждане на разноските по делото.

В срока по чл.263 ГПК Община Шумен не е депозирала отговор на въззивната жалба. С писмено становище и в съдебно заседание, чрез процесуален представител, въззиваемата страна оспорва жалбата като неоснователна. Моли за потвърждаване на решението и присъждане на разноските по делото.

Решението на окръжния съд е влязло в сила в осъдителната част за сумите от 10 000лв.-обезщетение за неимуществени вреди и 1779лв.-обезщетение за имуществени вреди, ведно със законната лихва върху главниците от 30.12.2022г. до окончателното им изплащане.

Обжалваното решение е валидно изцяло и допустимо в обжалваната част, а по правилността му, настоящият състав на Варненски апелативен съд, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата, и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и приложимия закон, намира за установено следното:

Предявен е иск с правно основание чл.45 ЗЗД, вр. Чл.49 ЗЗД от П. С. И. срещу Община Шумен за заплащане на сумата от 30 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от счупване на глава на дясна раменна кост, счупване на големия туберкул на хумероса, причинени от стъпване в разместени тротоарни плочки и последвало падане, на 07.11.2022г., около 9:30часа в гр. Ш., пл.“О.“ в следствие бездействие на служители на Община Шумен по ремонта и поддържането на тротоара, ведно със законната лихва, считано от предявяването на иска – 30.12.2022г.

Ищцата твърди, че на 07.11.2022г., около 9:30 часа се придвижвала пеша по площад „О.“, в посока от хотел „М.“ към сградата на ОД на МВР Ш.. Малко преди пресечката с ул. “Б. К.”/ до П. служба/ се спънала на разместени плочки, при което паднала на земята и наранила дясното си рамо. След като била прегледана в МБАЛ Ш., лекарите установили счупване на главата на дясна раменна кост, счупване на големия туберкул на хумероса. Наложило се да ѝ бъде извършена операция за наместване на счупените кости и поставяне на метални импланти. Престоят в болницата продължил от 07.11.2022г. до 10.11.2022г. Посочва, че след изписването си от болницата и към момента на подаване на исковата молба ищцата не се е възстановила, като се очаква оздравителния процес да продължи около 3-4 месеца. Изпитва болки в травмираното рамо, като трудно движи ръката си, не можела да се обслужва сама, като се налага да ползва помощ от близките си за да обслужва елементарните си битови потребности. Това я карало да се чувства безпомощна и в тежест на близките си. Била напрегната и изнервена, трудно заспивала, спохождали я песимистични мисли, че няма да се възстанови

напълно.

Ответникът е оспорил предявения иск по основание и размер. Моли съдът да го отхвърли като неоснователен.

СЪДЪТ, след съвкупна преценка на представените по делото доказателства приема за установено следното от фактическа и правна страна:

В показанията си свид. С. Ц. – дъщеря на ищцата е заявила, че на 07.11.2022г. около 9 – 9:30 часа двете тръгнали от дома на ищцата към сградата на Община Шумен, като се движели по пешеходната зона на площад „О.“ в гр. Ш. посока от хотел „М.“ към ОД на МВР Ш.. Малко преди да стигнат средата на площада, свидетелката спряла да поговори със своя позната, а ищцата продължила. След около 50 метра се спънала и полетяла с ръце напред. Свидетелката се затичала към нея и се опитала да я повдигне, хващайки я под рамото, но ищцата изпищяла и казала да не я пипа, защото изпитва много силна болка. Свидетелката заявява, че е видяла падането на ищцата и, че причината за спъването и падането е, че върхът на обувката на ищцата се ударил в една от тротоарните плочки, която била повдигната на около три пръста. Свидетелката заявява, че плочките на тротоара изглеждат и сега по същия начин, както на снимките, приложени по делото. След падането ищцата успяла да се изправи и седнала на намиращите се на в близост стъпала. Свидетелката се обадила на свой познат, който ги откарал с автомобил в ЦСМП при МБАЛ Ш.. При направения ренген се установило, че има счупване на рамото на дясната ръка и се наложило приемане в болницата. Следвало да се постави титаниева платка, като от медицинския персонал на свидетелката било обяснено, че платката струва 1700лв. и преди да се заплати не може да се извърши операцията. До следващия ден ищцата останала в болницата, като през цялото време изпитвала силни болки. На 08.11.2022г. свидетелката заплатила титаниевата плака и на ищцата била извършена операция, след което останало в болницата 3-4 дни. Била изписана с предписание да се закупи ортеза за рамо. По време на болничния престой ищцата изпитвала силни болки, постоянно плачела и не искала да разговаря по телефона, била много уплашена и психически срината. Преди инцидента имала частична аритмия, но след него сърцето ѝ изцяло излязло от ритъм, поради което през м. 01.2023г. се наложило да посети кардиолог. При прегледа се установило, че има тромб и сърцето не може да бъде върнато в ритъм, поради което била направена аблация. За около месец след изписването на ищцата от болницата в Шумен, тя не можела да движи ръката си и не можела да се изкъпе и облече, поради което имала нужда от помощи. Месец след операцията махнала ортезата за рамо и пуснала ръката си надолу, но не можела да извършва движения с нея. Провеждала рехабилитация три пъти седмично, но и към момента ръката не се е възстановила и продължавала да изпитва болки, не можела да натоварва ръката. Изпитвала дискомфорт от титаниевата платка и усещала рамото си по -студено. Лекарите ѝ казали, че ако това продължи до 6 месеца след операцията, платката ще бъде премахната оперативно. Ищцата изпитвала страх да преминава по същия маршрут,

започвала да трепери, да се страхува и да си гледа в краката; била изнервена, лесно се разплаквала.

От представените медицински документи и от заключението на приетата от ШОС СМЕ се установява, че ищцата е получила счупване с разместване на главата на дясната раменна кост и на големия израстък на костта. В обясненията дадени в съдебно заседание вещото лице е посочило, че посочената травма може да бъде получена по описания в исковата молба механизъм. По повод на получената травма е била на лечение в ортопедично отделение от 07. До 11.11.2022г., където е извършена кръвна репозиция/наместване/ на фрактурата с метална фиксация. В периода след счупването до оперативното лечение и през първите дни след това ищцата е търпяла физическа болка с доста по-висок и силен интензитет в сравнение с някои други счупвания. Според вещото лице в бъдеще болката ще бъде претърпена, но постоянна до постигане на пълен обем на движенията на дясната раменна става, което към момента на експертизата още не е налице. Възстановяването продължава значително време и не е завършило, тъй като проведената рехабилитация е била непълноценна. Ищцата е следвало да започне лечебна физкултура и физиопроцедури 35-40 дни след изписването ѝ от болницата, но тя не го е сторила, като е обяснила, че през м. декември 2022г. излязла от сърдечен ритъм и се наложило да се лекува в клиника в гр. И.. При прегледа вещото лице е установило белези с големина 5-6 см по външната странична повърхност на дясното рамо; няма деформации, тъй като счупването е анатомично наместено и фиксирано с метал и е ренгенологично сраснало. Според вещото лице болките и функционалния дефицит са налице, тъй като не е проведена пълноценна рехабилитация. Отвеждането на ръката в рамото е 90 градуса , при норма 160 градуса; вътрешната и външна ротация в рамото е 20 градуса при норма 90 градуса; отвеждането на пред е 90 градуса при норма – 180 градуса. В заключение е посочено, че за постигане на пълен обем на движение е необходима още рехабилитация, физиотерапия и евентуално балнолечение.

В заключението е посочено, че на вещото лице не са представени документи относно проведено кардиологично лечение в гр. И.. Такива липсват по делото и в експертното решение на ТЕЛК.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд намира, че първоинстанционния съд е направил обоснован и законосъобразен извод за наличие на предпоставките за ангажиране на деликтната отговорност на ответника по реда на чл.45 ЗЗД, вр. Чл.49 ЗЗД. Предявеният иск е частично основателен и доказан. На основание чл.172 от ГПК настоящият състав на съда препраща към мотивите на ВОС в тази посока, тъй като същите са правилни и законосъобразни.

Установено е по делото, че в резултат на препъване в разместена плочка на площад "О.", гр. Ш., ищцата е получила нараняване и са и причинени неимуществени вреди – счупване на счупване с разместване на главата на

дясната раменна кост и на големия израстък на костта. Тези вреди следва да бъдат обезщетени от ответника Община Шумен, която задължена да организира поддържането на площада, като пешеходна зона на територията на гр. Шумен по силата на чл.11, ал.1, вр. Чл.2, ал.1, т.2 от ЗОС. От данните по делото, съдът намира за безспорно установено, че служителите на община Шумен не са изпълнили задълженията си по организация и поддържане на настилката на площада.

В резултат на падането ищцата е претърпяла за продължителен период от време болки и страдания, които още не са отшумяли напълно. В периода през първия месец след инцидента, ръката на ищцата е била обездвижена, като се е налагало да разчита на помощта на трети лица. След това тя е изпитвала съществени затруднения при движението на ръката, като е търпяла болки. От доказателствата по делото не се установява ищцата с поведението си да е допринесла за настъпването на вредоносния резултат.

Правилно ШОС е приел, че за справедливо обезщетяване на претърпените неимуществени вреди – счупване с разместване на главата на дясната раменна кост и на големия израстък на костта, за чието лечение се е наложила кръвна репозиция/ наместване/ на фрактурата с метална фиксациясчупване на фибулата и продължително лечение и е довело до обездвижване на ръката за продължителен период, болки и страдания, претърпени от ищцата, при съобразяване изискването на чл.52 ЗЗД, ответникът следва да заплати обезщетение в размер на 10000лв., като в частта до претендираните 30000лв. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По отношение на твърдените неимуществени вреди – болки в резултат на излизането на сърцето от ритъм и продължаващото непълно възстановяване на движенията на рамото и ръката, съдът намира, че от доказателствата по делото не се установява причинно-следствена връзка между падането и тези увреждания. Представените доказателства – амбулаторни листи, резултати от изследвания, както и заключението на вещото лице, не могат да обусловят категоричен извод, че излизането на сърцето от ритъм е в резултат на травмите при падането или последващите манипулации и лечение, които е претърпяла ищцата. Не са представени и доказателства относно наложено се и проведено кардиологично лечение в гр. И., поради което се е наложило отлагане на рехабилитацията, като вещото лице е категорично, че невъзстановяването в пълен обем на движенията на рамото и ръката се дължи на непроведена навреме и ефективно физиотерапия и рехабилитация.

При определяне на размера на обезщетението, първоинстанционният съд е съобразил установените по делото обстоятелства имащи отношение към понесените от ищцата вреди – характерът на увреждането, начинът и обстоятелствата при които е извършено, причинените морални страдания, продължителността и интензитета на претърпените физически и психически

болки и страдания, личността и възрастта на ищцата, причинените неудобства и разстройство на здравето, въздействието върху начина ѝ на живот. В случая от доказателствата по делото безспорно се установява, че в резултат на счупването ищцата е изпитвала силни болки в областта на рамото и ръката, наложило се е да претърпи хирургична интервенция за поставяне на метална платка; имала е ограничено движение, като за около месец не е могла да се обслужва без чужда помощ. Непосредствено след падането и по време на лечението ищцата е изпитвала силен стрес, емоционален дискомфорт и притеснение, а към момента страх при придвижване. При определяне размера на дължимото обезщетение съдът е съобразил и въздействието, което увреждането е оказало върху начина на живот на ищцата- неудобството и притесненията, които изпитвала от това, че се наложило близките ѝ да поемат грижите за нея и домакинството ѝ. Отчетено е и обстоятелството, че непълното възстановяване и изпитването на болки с по-нисък интензитет и към настоящия момент се дължи на това, че ищцата не е провела навременно и пълноценна рехабилитация, както и, че при продължаване на процедурите ще се постигне пълен обем на движението в рамото. Въз основа на продължителност и интензитет на болките и страданията, както и предвид обстоятелството, че травмата е оказала негативно въздействие върху всички сфери от живота на ищцата обезщетението е определено в размер към средното за такъв вид травма.

Настоящият състав на съда напълно споделя мотивите на ШОС, относно основателността на предявения иск за обезщетение на претърпени неимуществени. Правилно първоинстанционният съд е определил размера на обезщетението за претърпените неимуществени вреди, като е взел предвид, че ищцата е претърпяла болки, страдания, неудобства и отрицателни емоции, които са продължили сравнително дълго, както и, че увреждането е повлияло негативно върху начина ѝ на живот.

Поради съвпадането на изводите на настоящата инстанция с тези на ШОС решението в обжалваната част следва да бъде потвърдено.

Предвид изхода от спора, въззивницата следва да бъде осъдена да заплати на Община Шумен разноски за въззивното производство в размер на 300лв., на основание чл.78, ал.3, вр. ал.8 ГПК.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 175 от 23.06.2023 година на Окръжен съд – Шумен, постановено по гражд. дело № 578 по описа за 2022г., в частта с която е отхвърлен предявеният от П. С. И. срещу Община Шумен иск с правно основание чл.49 ЗЗД за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, причинени ѝ в резултат на падане след спъване в повдигната тротоарна

плочка в пешеходна зона на пл.“О.“ в гр. Ш. на 07.11.2022г. за разликата над присъдените 10 000лв. до предявения размер от 30 000лв.

В останалата част решението не е обжалвано и е влязло в сила.

ОСЪЖДА П. С. И. ЕГН *****, гр.Ш., ул.“* *” №*, ет.*, ап.* да заплати на Община Шумен сторените във въззивното производство разноси за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 300лв., на основание чл.78, ал.3, вр. ал.8 ГПК.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВКС в 1-месечен срок от връчване препис на страните при наличие на предпоставки по [чл. 280 ГПК](#).

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____